15 de setembre: La Mare de Déu dels Dolors

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,33-35): [Jn 19,25-27] En aquell temps, s'estaven junt a la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria la Magdalena. Jesús, doncs, quan veié la mare i el deixeble que ell estimava, que era allí, diu a la mare: «Dona, vet aquí el teu fill». Després diu al deixeble: «Vet aquí la teva mare». I des d'aquella hora la prengué el deixeble a casa seva.

La Mare de Déu dels Dolors

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatcà)

Avui, l'Evangeli no solament ens diu que les dones eren vora la Creu, sinó que Jesucrist no deixà sola la seva mare: la confià a la cura de Joan. Quan sant Joan parla de fets humans com aquest, recorda certament esdeveniments succeïts, però sempre li interessa dir quelcom més. Així, doncs, què més vol destacar?

Primerament, la forma de nomenar "dona" la seva mare, com a les noces de Canà, anticipació de les noces definitives, del "vi nou" que el Senyor volia oferir. Ara es fa realitat el signe precursor del que estava per arribar. Segon, l'Església no ha tingut cap dificultat per a reconèixer en la "dona" a Maria en sentit personal, però, a més —abastant tots els temps— l'Església "esposa i Mare", en la que el misteri de Maria es perllonga durant la història.

—Jesús, desitjo acollir Maria com a persona (la nostra Mare!) en la meva pròpia existència personal, i com Església, acomplint així la vostra darrera voluntat, tal com ho feu sant Joan.